Κυριακή Ε΄ Ματθαίου: Η θεραπεία των δύο δαιμονισμένων († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Ιουλίου, 2023

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σ’ ἕνα ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια, πρὶν ἀπὸ τὴν περικοπὴ ποὺ διαβάσαμε σήμερα γιὰ τὴν **θεραπεία τῶν δύο δαιμονισμένων Γεργεσηνῶν**, ὑπάρχει μιὰ μικρὴ ἱστορία γιὰ τὸν Χριστὸ ποὺ διασχίζει τὴν θάλασσα τῆς Γαλιλαίας μὲ τοὺς μαθητές Του. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ τους, ξεσπάει μιὰ θύελλα. Καὶ σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο ὁ Χριστὸς κοιμόταν ἥσυχα, μὲ τὸ κεφάλι Του ἀκουμπισμένο σὲ ἕνα προσκέφαλο. Καὶ οἱ Ἀπόστολοι φώναξαν, ὄχι ὅπως σὲ μιὰ προσευχή, ἀλλὰ μὲ ἀγανάκτηση: «Δὲν σὲ νοιάζει ποὺ χανόμαστε;» Ὁ Χριστὸς ξύπνησε, σηκώθηκε καὶ ἀφοῦ τοὺς κοίταξε λυπημένα, τοὺς εἶπε: «Ὦ, ὀλιγόπιστοι». Ἔπειτα στράφηκε πρὸς τὴν καταιγίδα καὶ τὴν διέταξε νὰ κοπάσει.

Αὐτὸ δὲν συμβαίνει συχνὰ καὶ σ’ ἐμᾶς; Νοιώθουμε ὅτι κινδυνεύουμε, ἔχουμε ἀνάγκες, στρεφόμαστε στὸν Θεό, ἀπαιτοῦμε τὴν προσοχή Του, θέλουμε τὰ πράγματα νὰ γίνουν ὅπως ἐμεῖς ἐπιλέγουμε – καὶ ἐπικρατεῖ σιωπή· ὁ Θεὸς φαίνεται νὰ κοιμᾶται. Καὶ ὑποπτευόμαστε ὅτι δὲν νοιάζεται, ὅτι εἶναι ὅπως ὁ Χριστὸς ποὺ κοιμᾶται εἰρηνικά, μὲ ἀκουμπισμένο τὸ κεφάλι σ’ ἕνα προσκέφαλο, ἐνῶ ἐμεῖς τὰ πλάσματά Του, κλαῖμε, θρηνοῦμε μέσα στήν ἀγωνία μας…

Ὑπάρχει κάτι ποὺ μποροῦμε νὰ μάθουμε ἀπὸ αὐτό; Ναί, δὲν βρισκόμαστε στὴ θάλασσα, σὲ μιὰ βάρκα, οὔτε ὑπάρχει φυσικὴ καταιγίδα· **ὑπάρχουν καταιγίδες**

γύρω καὶ μέσα μας καὶ στρεφόμαστε στὸν Θεό, ἐπειδὴ θέλουμε νὰ λύσει τὸ πρόβλημά μας. Καὶ ὁ Χριστὸς εἶχε πεῖ καιρὸ πρὶν ὅτι ἂν ἔχετε πίστη ὅσο ὁ κόκκος ἑνὸς σιναπιοῦ, θὰ μπορούσατε νὰ μετακινήσετε βουνά... Εἶναι ὅτι δὲν ἔχουμε πίστη οὔτε σὰν τὸ κόκκο ἑνός σιναπιοῦ; **Εἶναι ὅτι δὲν ἔχουμε πίστη καὶ συνεπῶς δὲν ἔχουμε οὔτε κουράγιο, οὔτε ἀντίληψη- οὔτε κουράγιο νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν καταιγίδα καὶ ἀντίληψη γιὰ νὰ δοῦμε μέσα ἀπό αὐτὴν τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ;** Ναί, ὁ Κύριος εἶπε στὸν Προφήτη Ἠσαία: «Οἱ ἐνέργειές μου δὲν μοιάζουν μὲ τὶς δικές σου, ὅπως οἱ σκέψεις μου δὲν εἶναι ὅμοιες μὲ τὶς δικές σου! Οἱ ἐνέργειές μου εἶναι πιὸ σπουδαῖες ἀπὸ τὶς δικές σου, ὅπως εἶναι καὶ οἱ σκέψεις μου» Δὲν μάθαμε κάτι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀπὸ τὴν ζωή μας μέσα σ' αὐτὴν τὴν παράξενη κοινότητα ποὺ καλοῦμε Ἐκκλησία, ὅπου Θεὸς καὶ ἄνθρωπος στέκονται ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον; Δὲν συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὅταν στηριζόμαστε στὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ μποροῦμε νὰ βρεθοῦμε ἀντιμέτωποι μὲ τὴν καταιγίδα, ὅτι δὲν χρειαζόμαστε ἕνα θαῦμα, μοναχὰ τὴν πίστη μας; Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη εἰκόνα.

Καὶ μετὰ ἀκολουθεῖ μιὰ ἄλλη εἰκόνα ἀπὸ τὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Χριστὸς ἔρχεται στὸν τόπο ὅπου βρίσκονται οἱ δαιμονισμένοι· ἐκεῖ, δὲν μένει ἀδρανής, οὔτε παθητικὸς παρατηρητής, οὔτε εἶναι ἀπών: ἐνεργεῖ, θεραπεύει τοὺς δαιμονισμένους· καὶ τὶ συμβαίνει, **ποιὰ εἶναι ἡ ἀνταπόκριση τῶν ἀνθρώπων σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα;** Εἶναι τρομοκρατημένοι ἐπειδὴ ἔχουν δεῖ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε γεμίζουν μὲ φόβο, ὄχι μὲ δέος. Καὶ**ζητοῦν ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ φύγει**: Ἄφησε τὴν χώρα μας, φύγε μακρυά!... **Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει δράσει, ἔχει θεραπεύσει, ὅτι ἔχει σώσει τοὺς ἄνδρες, δὲν ἔχει καμία ἀξία· αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι πρέπει νὰ πληρώσουν τὸ τίμημα γι' αὐτὸ τὸ θαῦμα μὲ τὴν ἀπώλεια τῶν χοίρων τους.**

Δὲν πρόκειται γιὰ κάτι ποὺ συμβαίνει καὶ σ' ἐμᾶς; **Ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἔρθει στὴ ζωή μας· καὶ ξαφνικὰ ἀνακαλύπτουμε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔρχεται ὅπως ἐμεῖς Τὸν θέλουμε! Δὲν ἔρχεται στὴν ζωή μας ἁπλὰ γιὰ νὰ κανονίσει τὰ πράγματα σύμφωνα μὲ τὴ δική μας γνώμη· μεταβάλλει τὴν νεκρὴ τάξη τῆς ζωῆς μας σ' ἕνα χάος ποὺ κυοφορεῖ ἐνδεχόμενες καταστάσεις - ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ θέλουμε! Θέλουμε ὅ,τι εἴχαμε πρίν: μιὰ ταχτοποιημένη ζωή, χωρὶς προβλήματα, χωρίς να συμβαίνει κάτι σπουδαῖο, οὔτε κάτι τραγικό.**

Τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα διαβάσαμε τὴν ἱστορία τοῦ ἑκατόνταρχου στὸν ὁποῖο εἶπε ὁ Χριστός: «Θὰ ἔλθω στὸ σπίτι σου νὰ θεραπεύσω τὸν ὑπηρέτη σου». Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Ὄχι, Κύριε, δὲν χρειάζεται νὰ ἔλθεις, σ' ἐμπιστεύομαι, ἀρκεῖ ἕνας λόγος σου – καὶ ὅλα θὰ εἶναι καλά». **Ὁ Χριστὸς δὲν χρειάζεται νὰ ἔλθει· καὶ στὴν ζωή μας, πόσες φορὲς δὲν ἔχει μιλήσει: Ὁλόκληρο τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀπευθύνεται σ' ἐμᾶς· τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι γραμμένο ἀπὸ λόγια ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς δώσουν τὴν αἰώνια ζωή.** Θυμᾶστε τὴν περικοπή, ὅπου ὁ Κύριος μίλησε μὲ ἀκατανόητα λόγια σ' ἐκείνους ποὺ βρίσκονταν

γύρω Του καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητές Του ἔφυγαν· καὶ ἀφοῦ στράφηκε πρὸς τοὺς δώδεκα, τοὺς εἶπε: «Καὶ ἐσεῖς πρόκειται νὰ μὲ ἀφήσετε;» - καὶ ὁ Πέτρος εἶπε, «Ὄχι – ποῦ νὰ πᾶμε; Τὰ λόγια σου εἶναι λόγια ζωῆς αἰωνίου». Ὁ Χριστὸς δὲν μίλησε ποτὲ γιὰ τὴν αἰώνια ζωή, ποτὲ δὲν τὴν περιέγραψε· ὁ λόγος Του ἦταν τέτοιος ποὺ ἀφύπνησε ἐκείνους ποὺ τὸν ἄκουσαν, ποὺ εἶχαν τ' αὐτιὰ τῆς ψυχῆς ἀνοιχτά, ποὺ εἶχαν τὴν καλὴ θέληση ν' ἀκούσουν . «Πὲς ἕναν λόγο – καὶ ὁ ὑπηρέτης μου θὰ θεραπευτεῖ», ὁ Χριστὸς μιλᾶ: γιατί ἐμεῖς, οἱ δούλοι Του, δὲν θεραπευόμαστε; Ἐπειδὴ δὲν θέλουμε νὰ ἀκούσουμε.

Πιὸ πρίν, σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωση, κάποιος ἄλλος εἶχε πεῖ στὸν Κύριο, «Ἄφησέ με – εἶμαι ἀνάξιος». Ὁ Πέτρος, βλέποντας τὴ θαυματουργικὴ ἁλίευση τῶν ψαριῶν στὴν θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, εἶπε: «Ἄφησε τὴν βάρκα μου, Κύριε, εἶμαι ἀνάξιος, ἁμαρτωλός». **Ἔχουμε πεῖ ποτὲ τέτοια λόγια; Νοιώσαμε ποτὲ ὅτι δὲν ἀξίζουμε νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖ ὁ Κύριος, νὰ κατοικήσει κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ μας, νὰ εἶναι πραγματικὰ γιὰ μᾶς ἕνας ὑπηρέτης, ποὺ θὰ κάνει πράγματα, ἐπειδὴ τὰ ἔχουμε ἀνάγκη;**

Δὲν εἶναι ὁ ἴδιος τρόπος ποὺ ἀνταποκρινόμαστε στὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου; Ἄς σκεφτοῦμε τὸν Πέτρο, τὸ δέος ποὺ ἔνοιωσε ἐπειδὴ εἶχε δεῖ τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καὶ ἄς σκεφτοῦμε ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶδαν τὴν θεραπεία τῶν δαιμονισμένων. Εἶπαν: «Φύγε Κύριε» - ἀλλά πόσο διαφορετικὰ τὸ εἶπαν! **Ἐμεῖς ποιοὶ εἴμαστε: Ὁ Πέτρος, ἤ οἱ Γεργερσηνοί;**

Καὶ πάλι, **ὅταν ἀγωνιοῦμε, ὅταν βρισκόμαστε σὲ ἀνάγκη – ἔχουμε τὴν πίστη νὰ ποῦμε: «Μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ μὲ στηρίζει, μπορῶ νὰ ἀντιμετωπίσω τὴν ἀγωνία μου, ἤ τὴν θύελλα», ἤ στρεφόμαστε στὸν Θεὸ καὶ λέμε: «Σῶσε με! Δὲν εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑπομείνω αὐτὴν τὴν ἀγωνία».**

Ἄς τὰ συλλογιστοῦμε ὅλα αὐτά· ἐπειδὴ **κάθε λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ σωτηρία μας, ἐὰν τὸν ἀκοῦμε, ἐὰν ἀνταποκρινόμαστε σ' αὐτόν** . Ἄς προσέξουμε - πέρα ἀπ' αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἔχω μιλήσει, μελετῆστε τὰ κείμενα, συλλογιστεῖτε, ἀνακαλύψτε μέσα σὲ αὐτὰ ὅ,τι ἐγὼ δὲν ἔχω καταλάβει. Ἀλλά στὴ συνέχεια ὅλοι μας, στὸ βαθμὸ ποὺ θὰ τὰ ἔχουμε κατανοήσει, πέρα ἀπὸ τὴ δύναμή μας, χάρη στὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ἄς ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὰ λόγια Του. Ἀμήν.

(Πηγή & Ἀπόδοση κειμένου στὴν νεοελληνική: agiazoni.gr)